

4.

Narizení, vydané od ministerium práv dne 24. prosince 1855,
pro korunní země uherskou, Chorvatskou a Slavonskou, pro vojvodství Srbské a banát Temešský
a pro Sedmihradsko,

**o tom, pokud tí, kdo jsou spůsobilni spravovati úřad soudcovský, mají práva, ve svých věcech
právních sami se zastupovati.**

(V Zák. říšském č. I. vyd. a rozesl. dne 10. ledna 1856 č. 3.)

Za příčinou pochybnosti vzešlé, zdaliž také ti, kdož jsou k úřadu soudcovskému zkoušeni, dle §. 4., postávky 3. prozatímního civilního úřadu soudního jsou povinni, vzíti k zastoupení ve svých vlastních věcech právních přítele právního, vidí se ministerium práv učiniti toho vysvětlení těm, kdož odbyli zkoušku soudcovskou buď dle předpisů, ježto platnost měli v těch zemích korunních, v kterých obecní rakouští zákonové občanští a tresní již prvé měli průchod, anebo dle předpisů, ježto nyní také v Uhřích, v Chorvatsku, Slavonsku, ve vojvodství srbském a banátě Temešském i v Sedmihradsku průchod mají, též i úředníkům soudním, kteří jsouce ustaveni za sudí okresní, za rady neb i za vyšší úředníky od zkoušky soudcovské osvobozeni jsou, dovoleno jest, aby se ve svých věcech právních, přítele právního sobě nezřizující, sami zastupovali potud, pokud se o věci sporné neřídí vně okršlku vrchního soudu zemského, v kterém bydlejí.

Svobodný pán **Krauss** mp.

5.

**Narizení, vydané od ministerium záležitostí vnitřních dne 26.
prosince 1855,**

o tom, na které úředníky a v které míře se na ně vztahuje předpis nejvyšší, daný dne 20. srpna 1819, jimž vyměřeno, jak se má vyhledati plat na odpočinutí a plat zaopatřovací úředníkům a služebníkům, kteří z rozličných fondů plat brali, a potahmo jejich vdovám a sirotkům.

(V Zák. říš. jak s vrchu, č. 4.)

Jeho císařsko-královské apoštolské Veličenstvo nejvyšším rozhodnutím od 17. prosince 1855 zachováváje v platnosti nejvyšší předpis, daný dne 20. srpna 1819 o tom, jak se vyhledati má plat na odpočinutí a plat zaopatřovací úředníkům a služebníkům, kteří z rozličných fondů plat brali, potahmo jejich vdovám a sirotkům, toto nejmilostivěji povoliti ráčil: Když nějaký úředník městský, stavovský a fondovní, nabyv jakožto takový práva k penzí, přijde prozatím ve službu státní a prve než skončí 10 let služby a dojde definitivního ustavení ve službě, má na odpočinutí dán býti, tehdy se může učiniti návrh, aby mu byl dán plat z milosti, kterýž se má z jedné polovice z pokladu státního, a z druhé polovice z kasy stavovské, městské neb fondovní, z něhož prvé plat bral, vypláceti; též J. V. narižiti ráčil, aby se dle týchž pravidel předse šlo při vyhledávání platů z milosti a zaopatření vdovám a sirotkům úředníkův takových.

Svobodný pán **Krauss** mp.